

Sygn. akt III CSK 212/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa W. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Tarnowie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 29 stycznia 2015 r., sygn. akt I ACa 1569/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2015 r. - w sprawie o odszkodowanie - Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 18 sierpnia 2014 r.

Powód wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do rozstrzygnięcia, czy trwające ponad pięć lat postępowanie przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, wywołane błędnymi decyzjami orzecznictwem, może być uznane za wykonywanie władzy publicznej w sposób niezgodny z prawem i kwalifikowane jako zachowanie spełniające kryteria art. 417 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości - i Sąd Apelacyjny też to stwierdza w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia - że Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako państwowa jednostka organizacyjna mająca osobowość prawną odpowiada na podstawie art. 417 § 1 k.c. Istotnego zagadnienia prawnego w tym zakresie nie ma, gdyż takie występuje wtedy, gdy na tle rozpoznawanej sprawy wyłania się poważny, abstrakcyjny problem prawny wymagający pogłębionych analiz i rozważań Sądu Najwyższego. Ponadto zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Nie stanowi także zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ocena bezprawności działania lub zaniechania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w konkretnych okolicznościach sprawy. Ocena ta należy do sądów *meriti* i jest uzależniona od ustaleń i oceny dowodów. Sąd Najwyższy nie może tej oceny kwestionować, gdyż musiałby zarazem podważyć ustalenia - co jest

niedopuszczalne - z których wynika, że działanie pozwanego nie ma cech bezprawności.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).